

พระราชกฤษฎีกา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

“มาตรา ๑๒ ทวิ เมื่อปรากฏว่าโรงแรมใดเรียกเก็บค่าเช่าที่พักสูงกว่าอัตราที่เรียกเก็บจากบุคคลทั่วไปตามปกติ ออกใบเสร็จรับเงินเกินกว่าจำนวนเงินที่โรงแรมเรียกเก็บ ออกใบเสร็จรับเงินให้โดยผู้เดินทางไปราชการมิได้เข้าพัก หรือมีพฤติการณ์ในทางทุจริตร่วมกับผู้เดินทางไปราชการหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น ในเรื่องการเบิกค่าเช่าที่พักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้กระทรวงการคลังแจ้งขอโรงแรมดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม ทราบ เพื่อมิให้เบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นเป็นเวลาหนึ่งปี และหากกระทำซ้ำอีกก็ให้ระงับการเบิกค่าเช่าที่พักของโรงแรมนั้นโดยเด็ดขาด

การแจ้งขอโรงแรมตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแจ้ง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

~~2553 มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน~~

2553

~~“ มาตรา ๑๕ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่การเดินทางในกรณีดังต่อไปนี้ให้เบิกได้ร้อยละหกสิบของจำนวนปกติ~~

~~(๑) การเดินทางไปราชการในท้องที่ต่างอำเภอในจังหวัดเดียวกันหรืออำเภอเมืองหรืออำเภอที่กระทรวงการคลังกำหนด~~

~~(๒) การเดินทางไปราชการในท้องที่อำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของปลัดราชการปกติ หรือการเดินทางไปราชการในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานของปลัดราชการปกติ”~~

2553

~~มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาที่ใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน~~

~~“ มาตรา ๑๖ การเดินทางไปราชการให้ต้องพักแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พักแรมซึ่งทางราชการจัดให้ไว้แล้ว ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสัปดาห์ตนเอง ครอบคลุมในการพักอาศัยคนเดียว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินและเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด~~

~~การเดินทางไปราชการเป็นหมู่คณะ ให้ผู้เดินทางไปราชการเบิกค่าเช่าที่พักได้ดังนี้~~

~~(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนละไม่เกินร้อยละหกสิบของ~~

~~อัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวแยกพักห้องพัก
คนเดียวไว้แต่กรต่อหวคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่มีหมายสั่งมอบพั
กรร่วมกับ หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่ากับจ่าย
จริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว~~

~~(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่
เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่ากับจ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว~~

~~(๓) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่ง
ที่เทียบเท่า ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องไปสถานที่อื่นที่
เดียวคนเดียวเพื่อเป็นเหตุประสานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิก
ค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่ง ในอัตราค่าเช่าห้องพัก
คนเดียว หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องขอตราไม่เกิน
สองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว~~

~~ในกรณีที่เป็นการสมควรกระทรวงการคลังอาจกำหนด
ให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับใดหรือตำแหน่งใดเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มขึ้นเป็น
พิเศษได้ สำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือ
จะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้~~

~~ในกรณีที่ไม่มีสถานที่พักรวมในท้องที่ปฏิบัติราชการ
ให้เบิกค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายวันละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท เว้นแต่
กรณีพิเศษทางราชการเลือกพักในโรงแรมในท้องที่ใกล้เคียงซึ่งอยู่ใน
วิถีของเดินทางปฏิบัติราชการได้สะดวกของเบิกค่าเช่าที่พักเท่ากับจ่ายจริง
ก็ได้~~

มาตรา ๓๓ สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัวให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้ และผู้บังคับบัญชาตั้งต่อไปนอมนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

(๑) อธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าสำนักงาน สำหรับราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาค หรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวง ทบวง กรม

(๓) หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่งเป็นผู้เบิกเงิน หรือนายอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าใช้จ่ายเกินเจ็ดวัน
ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง”

2548 มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้แก่

(๑) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในประเทศ
ไทยซึ่งเดินทางไปราชการนอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงานการประมง
เจราจรเรือ ดูปาน ตรวจสอบบัญชี หรือปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นบนกิ่ง
คราวความจำเป็น

(๒) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่าง
ประเทศซึ่งเดินทางไปราชการ ณ ที่ใด ๆ ในต่างประเทศ หรือมายัง
ประเทศไทยเฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร เพื่อปฏิบัติงาน
นอกที่ตั้งสำนักงานในเขตอาณา หรือเขตพหุทวีปเดซอบ หรือ

(๓) การเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่าง
ประเทศซึ่งเดินทางไปช่วยราชการ รักษาการในตำแหน่ง หรือรักษา
ราชการแทนต่างสำนักงานในต่างประเทศเฉพาะเวลาที่ออกเดินทางจากที่
พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งเดิมจนถึงที่พักซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้าผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวได้รับความ
ช่วยเหลือจากต่างประเทศหรือจากหน่วยงานใด ๆ ในเรื่องค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางแล้วไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

~~เวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักรสำหรับผู้รับ
ราชการประจำในประเทศไทย หมายถึงเวลาตั้งแต่ประทับตราหนังสือ
เดินทางออกจนถึงเวลาที่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้า และสำหรับผู้รับ
ราชการประจำในต่างประเทศ หมายถึงเวลาออกเดินทางจากที่ประทับประจำ
ในต่างประเทศจนกลับถึงที่พำนักถาวรแล้ว แต่ในกรณีเดินทางมายัง
ประเทศไทย มิให้รวมเวลาตั้งแต่ประทับตราหนังสือเดินทางเข้าจนถึงเวลา
ที่ประทับตราหนังสือเดินทางออกจากประเทศไทย~~

~~ในกรณีการเดินทางของข้าราชการในส่วนราชการที่มี
วิสัยปฏิบัติการเดินทางเข้าออกโดยใช้เอกสารอย่างอื่นซึ่งมิใช่หนังสือเดิน
ทาง เวลาถือว่าเป็นเวลาเข้าและออกจากประเทศไทยให้เป็นไปตามวิธี
หรือปฏิบัตินั้น~~

2548 มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ที่ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

~~“มาตรา ๔๘ ระเบียบเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
ให้เบิกได้ในลักษณะเหมาจ่ายหรือเท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนเงินและเงื่อนไป
กระทรวงการคลังกำหนด~~

~~ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวจะเลือกเบิก
ระเบียบเดินทางในลักษณะเหมาจ่ายหรือเท่าที่จ่ายจริงลักษณะใดลักษณะ
หนึ่งก็ได้ แต่ต้องเลือกเพียงอย่างเดียวตลอดระยะเวลาของการเดินทางไป
ราชการต่างประเทศชั่วคราวนั้น มิว่าจะเดินทางไปประเทศเดียวหรือหลาย
ประเทศก็ตาม~~

~~การเดินทางไปราชการชั่วคราวของผู้รับราชการประจำ
ในต่างประเทศภายในประเทศหนึ่งนประจําอยู่ ให้เบิกขยเลยงเดินทาง
ได้ในอัตราคั้งหนึ่ง~~

~~ในกรณีพิเศษเดินทางไปราชการเขมบวชและขาเบบตอง
พลเพอรลยพยานาล ให้เงมาตราบ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม~~

~~การเดินทางไปราชการของลูกจ้างที่ส่วนราชการใน
ต่างประเทศเป็นพุงาง ให้เบกขยเลยงเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตาม
หลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด~~

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“มาตรา ๕๑ ค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
ชั่วคราว ให้เบกได้เท่าที่จ่ายจริงตามจำนวนเงินและเงอนไขที่กระทรวง
การคลังกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง
วรรคสาม และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

~~มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ ทริ แห่งพระราช
กฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน~~

2548 “ มาตรา ๕๓ ทวิ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขา
 หนุการ กับผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนรัฐบาล หรือซึ่งดำรง
 ตำแหน่งประธานศาลฎีกา ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
 อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลฎีกา รองประธานวุฒิสภา
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐมนตรี ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับ
 ผู้บังคับบัญชามีสถิตเบ็ด และให้พักแรมในที่เดียวกับผู้บังคับบัญชา
 โดยเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามสิทธิตนเองได้รับ หรือเบิกใน
 อัตราค่า숙ของที่พักนั้น แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ”

“ ในกรณีผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่
 เลขาหนุการกับผู้บังคับบัญชามหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าพาหนะและค่าเช่า
 ที่พักตามวรรคหนึ่งได้เพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่
 เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะและค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิของตน ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นมาตรา ๕๔ ทวิ แห่งพระราช
 กฎกระทรวงว่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

2548 “ มาตรา ๕๔ ทวิ ในกรณีผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
 รัฐบาลให้เบิกเบียดเงินเดินทางเท่าที่จ่ายจริง ให้เบิกค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด
 ได้ในลักษณะเหมาจ่าย ในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยห้าสิบบาท ”

“ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวตามวรรค
 หนึ่งให้มีระยะเวลาการเดินทางตั้งแต่เจ็ดวันขึ้นไป ให้เบิกค่าทำความสะดวก
 เติบโต่ากว่าร้อยละเวลาทั้งหมดในวันใดที่เท่าที่จ่ายจริงในอัตราวันละไม่เกิน
 สองร้อยห้าสิบบาท ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของคู่สมรสตามมาตรา
๕๕ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไป
นี้แทน

“มาตรา ๖๑ เบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไป
ราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกได้เฉพาะระยะเวลาระหว่าง
เดินทาง

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่
ในต่างประเทศ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่ที่ทางราชการจัดให้หรือบ้านเช่าได้
และผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไป
อนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเอง คู่สมรส บุตรอายุไม่เกิน
ยี่สิบห้าปีซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ใน
ต่างประเทศด้วย และผู้ติดตาม ได้ไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันไปถึงท้องที่
ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ผู้เดินทางไปราชการและบุคคลในครอบครัวตามวรรค
สองให้พักรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักในอัตราค่า
เช่าห้องพักคู่คนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่เหมาะสมจะพักรวมกันหรือมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้เท่ากับข้าราชการในตำแหน่งระดับต่ำสุด

ในกรณีมีความจำเป็นต้องเช่าที่พักแรมเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกบัญชี ๑ อัตราค่าเบี่ยงเบนเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร บัญชี ๒ อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร และบัญชี ๔ อัตราค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว หายพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันขยายตัวและประชาชนมีมาตรฐาน การครองชีพสูงขึ้น สมควรปรับปรุงอัตราค่าเบี่ยงเลียงเดินทางและค่าเช่าที่พักตาม พระราชกฤษฎีกาที่ใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้สอดคล้อง กับสถานการณ์ โดยแก้ไขหลักเกณฑ์การเบิกค่าเบี่ยงเลียงเดินทางไปราชการต่าง ประเทศ ค่าเช่าที่พักทั้งในประเทศและในต่างประเทศให้เป็นไปในลักษณะเท่าที่จ่าย จริงได้ ทั้งนี้ โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวนเงินหรือเงื่อนไข การจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าว เพื่อความคล่องตัวในการกำหนดอัตราเบี่ยงเลียงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และสมควรกำหนดมาตรการ ควบคุมการเบิกค่าเช่าที่พักโดยกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พักในกรณีที่มี การเดินทางเป็นหมู่คณะขึ้น และกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตร่วมกับโรงแรม ในการเบิกค่าเช่าที่พักขึ้นด้วย สำหรับการเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรมหรือสัมมนา และการประชุมสัมมนาที่ส่วนราชการจัด มิได้มีแต่เพียงรายการค่าใช้จ่ายที่ พระราชกฤษฎีกากำหนดเท่านั้น ทำให้ส่วนราชการไม่อาจเบิกจ่ายส่วนที่มิได้ กำหนดไว้และมีลักษณะแตกต่างกันไป สมควรยกเลิกค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพื่อให้ ส่วนราชการมีความคล่องตัวในการเบิกจ่ายและผู้เดินทางไปราชการได้รับค่าใช้ จ่ายครบถ้วนตามที่ได้จ่ายจริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้